

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 56. Quid circa hanc restitutionem sit præterea notandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

236 *Resp. 3.* Acceptum pro beneficio aliâve re spiri-
tuali, non secutâ collatione, Jure naturæ resti-
tuendum est ei, à quo est acceptum, quia deel
titulus retinendi, cùm non præstetur id, pro quo
est datum. Si verò res tradita sit, Simonis
utrimque completâ, probabilius est resti-
tuendum esse Ecclesiæ, & non danti, quia Ecclesiæ
utrumque punire intendit, v. *Less. Dub.* §.
Laym. L. 4. T. 10. c. ult. §. 9.

ADDENDA.

237 Q. 56. *Quid circa hanc restitutionem sit præteri-
notandum.* Ex. Seqq. §. 1. *Steph.* T. 4. D. II. n. 4.
absolutè docet temporale acceptum non esse resti-
tuendum ante sententiam Judicis in nulla simonia,
præterquam in beneficio; è contrà *Pirh.* L. 5. T. 3.
num. 176. dicit saltem ex Jure positivo semper esse
obligationem restituendi pretium simoniæ
acceptum pro spirituali, quamvis fortè nihil
faetum esset contra Justitiam, quia Jus facit inha-
bilitatem acquirendi dominium, & re ipsa etiam
spectato Jure naturæ non videtur esse titulus reti-
nendi, cùm temporale non possit esse pretium
spiritualis.

238 §. 2. Si pretium acceptum non excedat
commodum temporale, quod ex beneficio pro-
venit, *Layman* c. ult. n. 82. *Lessius* c. 35. n. 160. dicunt
non teneri restituere, nisi post sententiam Judicis:
Suar. c. 50. n. 16. & *Pirh.* n. 178. dicunt Prælatos teneri
de Jure naturæ & ante omnem sententiam, quia
cùm non sint domini, sed tantum dispensatores
beneficiariorum, faciunt injuriam, si conferant
simoniacè, sed supposito quod in Simonia Juris
naturalis semper interveniat injustitia, ut
à num. 119. dictum est, consequenter dicendum,
restitu-

restitutionem accepti pretii semper esse faciendam
ante omnem sententiam : hinc *Moya* T. 6. D. 4.
Q. 7. Num. 12. dicit in eo convenire omnes, quod
in Simonia circa beneficia sit obligatio restituendi
ante omnem sententiam Judicis , quia etiam
ipso Jure statuta est inhabilitas ad acquirendum
dominium. Vide *Leurenium* P. 3. Q. 755.

§. 3. S. Th. S. Antonin. Cajet. Tab. apud *Moya* suprà 239
dicunt premium pro beneficio acceptum debere
restitui pauperibus : *Jus Canonicum* c. *De hoc*, II.
de Simonia, jubet restitui Ecclesiæ : *Sot. Bann. Sa,*
Med. Tann. Laym. n. 81. & 83. Diana. P. 4. T. 4. R. 167.
Pirb. num. 182. *Moya* n. 13. dicunt id verum esse
post sententiam , sed ante sententiam pro foro
conscientiæ dicunt posse restitui illi, qui dedit,
unde si restitutio huic fiat, putat *Lessius* num. 172.
hunc posse retinere, quia non abdicaverit se domi-
nio, nec illo exuitur, donec privetur per sententiā,
aut donec jam sit extraditum Ecclesiæ; post senten-
tiam autem docent quoque alii cum *Sa* apud *Lay.*
suprà, quod premium simoniacè acceptum sit resti-
tuendum Ecclesiæ vel Pauperibus , intelligi-
tur autem illa Ecclesia, in qua est beneficium, quia
hæc passa est injuriam. Quod si pactum esset
rescissum ante collationem beneficii, certum est
premium restitui debere illi, qui dedit, uti recte
Alloq. v. Simonia S. 4. n. 24. Vide *Leurenium* à n. 6.

§. 4. Cum probabile sit premium etiam ante sen-
tentiam posse restitui Ecclesiæ vel pauperibus;
si ille, qui premium accepit, sit pauper, poterit reti-
nere tanquam pauper, ita *Sanchez & Diana* suprà.

§. 5. Premium datum pro divina gratia, v. g. 241
pro absolutione sacramentali , restituendum est
pauperibus , sed datum pro ingressu Religionis
est

est restituendum danti, uti ex Jure probant *Sanche*
& *Diana* suprà.

242 §. 6. Si quis domum nobilem carius vendat propter adjunctum Jus Patronatus, ita ut huic Iuri respondeat pars pretii, *Suarez*, *Layman* aliisque cum *Pirh.* n. 165. dicunt non teneri hanc partem restituere ante sententiam, quia ob adjunctum temporale, quod est pretio estimabile, non videtur facere in justitiam, sed oppositum est probabilius secundum antea dicta, hoc enim pretium, quod superadditur, datur pro spirituali, quod est invendibile, ergo pretium nullo justo titulo retineri potest.

243 §. 7. In Simonia pro collatione Ordinum, si contra Justitiam plus acceptum sit, quam pro sustentatione exigi poterat, de Jure naturae restitui debet illi, qui dedit, quia Jus positivum nihil circa hoc statuit, ita *Less.* num. 169. *Pirh.* n. 184.

An debeatur restitutio propter Simoniam mentalem, dictum est n. 203. Ex hac tenus dictis,

244 Infertur, cum *Rocca* f. apud *Dian.* P. II. T. 6. R. 31. pecuniam seu quid temporale dari & accipi possit aliquando ab uno absque Simonia, quando datur vel accipitur spirituale ab altero, 1. In sustentationem vitae: 2. In stipendium laboris extrinseci conjuncti cum spirituali: 3. Tanquam gratis oblatum: 4. In eleemosynam: 5. Ratione consuetudinis: 6. In poenam, uti quando quis absolvitur à censura, vel dispensatur in delicto, quandoque imponitur multa pecuniaria: 7. In permutationem voti, à quo quis petit liberari: 8. Ad redimendam vexam, secundum antea dicta.

245 Denique hic signanter anno, quod quamvis sententiæ multæ circa Simoniam sint speculative probables, saepe tamen pro multis non sunt probatae.

Probabiles practicè, quia in praxi non adhibentur
caelæ requisitæ ad vitandam Simoniam, unde
qui benignioribus sententiis hic uti volent, utan-
tur simul consilio viri docti & probi, qui discernat,
an hic & nunc ob circumstantias alias vel inten-
tionem minus rectam se non insinuet Simonia.

TRACTATUS II.

De secundo Præcepto Decalogi.

Prohibet hoc Præceptum omnem inordi-
natam usurpationem nominis Dei, qualis
potissimum sit blasphemando, temerè
jurando, vovendo & non servando, de quibus
hic agendum.

CAPUT I.

Quid & quotplex sit Blasphemia.

RESP. Blasphemia directè opposita laudi Dei, ²⁴⁶
est verbum maledictionis, vel convitii, seu
contumeliae in Deum; sive id fiat attribu-
endo ei falsa, sive negando vera; sive tribuendo
creaturis, quæ ipsi debentur; sive etiam dicendo
vera, sed quæ ad ejus dehonorationem seu vili-
pensione tendant, ut sit per modum ei indignan-
tis, contemnentis, &c. Ita communiter Doctores
S.Th. 2.2. q.13. Bon. Tom. 2. Disp. 3. Q. 8. Sanch. 2. Mor. c. 32. Laym. L. 4. T. 10. c. 6. & alii. Unde resolvit,

I. Blasphemat, qui contra Deum infrendens
ei maledicit: item qui ait se aliquid acturum
eo invito: item qui eum negat; qui serio jurat
per Deos falsos; qui eum vocat Tyrannum,
injustum; nolle aut non posse nos juvare;
non